

Wil Duitsland echt oorlog met Rusland?

13 augustus 2025

Na de oorlog tegen een virus, tegen de veronderstelde klimaatverandering, klinken nu echte oorlogsgeluiden. Want Europa moet zich voorbereiden op oorlog, een oorlog tegen Rusland, omdat Europa maar één vijand kent en die moeten we koesteren. Is er sprake van agendagedreven oorlogsretoriek of worden de geesten rijp gemaakt voor een nieuw Europees slagveld?

Afbeelding: Pixabay

Decennium van verwarring en angst

“Tijd om ons geestelijk voor te bereiden op oorlog”, [aldus secretaris-generaal Mark Rutte](#) in december 2024. Volgens Rutte “zijn we niet klaar voor wat er de komende vier of vijf jaar op ons afkomt.”

Het zijn beangstigende woorden uit de mond van iemand in die positie. Niet klaar zijn voor wat er de komende vier of vijf jaar op ons afkomt. Het zal ook de oppervlakkige volger van het nieuws opvallen dat alles wat onze samenleving verstoort, verwart en wellicht zelfs destabiliseert, meestal geprojecteerd wordt in het timeframe 2020-2030. Bedenk dat de 'pandemie' 31 december 2019 in China 'begon', één dag vóór de start van voornoemd decennium, het decennium van angst en verwarring. En wat zal dat dan zijn wat er de komende vier of vijf jaar op ons afkomt? Over vijf jaar is het 2030. Maar dat kan toeval zijn.

De oorlogstaal komt inmiddels uit de kelen van veel Europese leiders. Vooral uit Duitsland, toch een land met een bedenkelijke reputatie als het gaat om oorlog in Europa, klinkt weer onmiskenbare oorlogstaal, die een zucht naar een groot Europees conflict verraden. Je kunt een verbale uitglijder van één of twee politici of bestuurders nog afdoen als politieke profilering. Maar de reeks uitspraken is nu zó omvangrijk en zó provocatief, dat we moeten vaststellen dat de politieke klasse uit lijkt te zijn op een nieuwe oorlog op ons continent.

We noemen een paar uitspraken van onze oosterburen:

“Er is vrede op elke begraafplaats.” (Friedrich Merz, bondskanselier)

“Rusland zal altijd een vijand voor ons blijven.” (Johann Wadephul, minister buitenlandse zaken)

“Zijn we bereid om gevoelige nadelen te accepteren?” (Frank-Walter Steinmeier, bondspresident)

"We moeten klaar zijn voor oorlog in 2029." (Boris Pistorius, minister van defensie)

"Europa ervaart momenteel, historisch gezien, iets dat lijkt op geluk. We hebben weer vijanden. Echte vijanden." (Peter Sloterdijk, Duitse cultuurfilosoof)

"We voeren een oorlog tegen Rusland." (Annalena Baerbock, tot voor kort minister van buitenlandse zaken)

"De EU moet wapens blijven leveren aan Kiev en het toestaan om Russisch grondgebied aan te vallen." (Carola Racke, links politicus, ecooloog en activist)

"De oorlog moet naar Rusland worden gevoerd. Niet alleen olieraffinaderijen, maar ministeries, commandoposten." (Roderich Kiesewetter, voormalig lid generale staf leger)

"We moeten niet vergeten - zelfs als Russen er Europees uitzien - dat ze geen Europeanen zijn, nu ook niet in culturele zin." (Florence Gaub, Frans-Duits veiligheidsexpert)

"Vladimir Poetin is een moordenaar, een moordenaar die honderden miljoenen mensen ondergronds heeft gebracht." (Marie-Agnes Strack-Zimmermann, liberaal politicus)

"Dit zal Rusland ruïneren!" (Annalena Baerbock tot voor kort minister van buitenlandse zaken)

"Ik wil een Bundeswehr die wakker is in de beste zin van het woord, goed bewapend en tot de tanden bewapend." (Carlo Masala, professor universiteit Duitse defensie)

"De onwil van ouders om hun kinderen te zien als soldaten die kunnen worden opgeofferd voor het algemeen welzijn." (Egon Flaig, professor universiteit van Rostock)

"Hoe kunnen we deze code sneller overschrijven?" (over het 'Duitse pacifisme DNA', Caren Miosga presentatrice Duitse omroep ARD)

"Willen we echt permanent bij een brutale maffiabaas in onze buurt wonen en ons elke twee dagen nucleair bedreigt?" (Stefanie Babst, lid internationale staf NAVO)

"De EU heeft een eigen nucleaire afschrikking nodig." (Joschka Fischer, oud minister buitenlandse zaken 1998 tot 2005)

"We moeten eindelijk een soort oorlogseconomie invoeren." (André Wüstner, Verband Duitse militairen))

"Europa gaat op een grote manier betalen, zoals ze zouden moeten." (Mark Rutte)

"We wilden het anders, maar het moet zijn dat we ons klaar moeten maken voor de verdediging." (Udo Lindenberg, voormalig protestzanger DDR)

"Dit zou onze laatste zomer in vrede kunnen zijn." (Sönke Neitzel, historicus)

“De laatste keer dat ik de Paasmarsers (vredesmarsen, red.) weer zag, had ik echt medelijden met hen.” (Wolfgang Niedecken van voormalige Duitse band BAP)

En dan ook van...

“Samen zullen we onze alliantie sterker, eerlijker en dodelijker maken.” (Mark Rutte opnieuw)

“De nederlaag van Rusland zou geen nadeel zijn. Het land bestaat uit veel verschillende naties, en na de oorlog kunnen er afzonderlijke staten uit ontstaan. Het zou voordelig zijn als een grote macht aanzienlijk in omvang afneemt.” (Kaja Kallas, Estse politica en sinds december 2024 de Hoge vertegenwoordiger van de EU voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid)

([Bron: X](#))

Vredesactivist Jakob de Jonge: “De oorlog moet nu snel eindigen”

Iets dat lijkt op geluk. We hebben weer vijanden.

Je kunt op grond van deze selectie van uitspraken, alleen al uit Duitse monden, vaststellen dat er vanuit verschillende sectoren van de samenleving politiek, wetenschap en cultuur niet alleen een noodlottigheid van een oorlog klinkt, maar een *lust for war*. Uitgerekend een land dat zichzelf zo in de nesten heeft gewerkt door haar ‘bondgenoot’ de VS haar voor industrie en welvaart zo belangrijke gastoevoer te laten opblazen. Toen president Biden voor de camera’s met naast hem kanselier Olaf Scholz hier al mee dreigde, kon Scholz niet meer dan schaapachtig lachen. Wij gaan uw economische toekomst opblazen, maar de kanselier gaf geen krimp.

Zijn opvolger, oud-baas van BlackRock Duitsland, Friedrich Merz, beloofde onlangs alles in het werk te stellen om de Nordstream nooit meer te laten herstellen. In onderstaand interview vraagt Tucker Carlson aan een hem interviewende Duitse journalist zich af wat maakt dat Duitsers zo masochistisch zijn. Waarom is het land, dat de vierde economische macht van de wereld was, zo onderdanig aan de VS, zo horig aan macht, zo uit op zelfdestructie?

Hoe kan het dat een Duitse professor zich afvraagt waarom ouders onwillig *“om hun kinderen te zien als soldaten die kunnen worden opgeofferd voor het algemeen welzijn.”* Hoe kan het dat een op dat moment nog in functie zijnde minister oproept om Rusland te *“ruïneren”*, het land dat decennialang Duitsland met levering van goedkoop aardgas tot economisch grootmacht maakte? Of een cultuurfilosoof die van mening is dat Europa momenteel iets ervaart, historisch gezien, *“iets dat lijkt op geluk. We hebben weer vijanden. Echte vijanden.”*

Hoera! We hebben weer een vijand. In welke geestestoestand moet je dan zijn?

“Als leiders hun burgers oproepen een oorlog te voeren, moeten zij zelf bereid zijn hen voor te gaan en het risico te nemen het leven te laten.”

Tucker Carlson

Hardwerkend maar blijvend vernederd

De Duitsers zijn natuurlijk sinds de Tweede Wereldoorlog van generatie op generatie schuldbewust gehouden, voor de gruwelijkheden van hun ouders en grootouders. Een oorlog waar de gewone Duitser door een metaal zieke elite, gesteund door kapitaalgedreven banken en investeerders, de oorlog werd ingezogen. Net zoals nu weer dreigt te gebeuren.

[Ooit zei Lord Hastings Lionel Ismay](#), de eerste secretaris-generaal van de NAVO dat het doel van de NAVO was *“to keep the Soviet Union out, the Americans in, and the Germans down.”* En dat is tot op de dag van vandaag het belangrijkste doel van de NAVO, een handlanger-organisatie van de Amerikaanse financiële en

economische machten of anders gezegd de knokploeg van de Amerikaanse financiële krachten.

De tweede en derde doelstelling is de actuele stand van zaken voor de Duitsland. Het land is 80 jaar na de Tweede Wereldoorlog nog steeds bezet door naar schatting 50.000 Amerikaanse troepen. Ook moet zij dulden dat er kernwapens op haar grondgebied zijn gestationeerd waarover de Amerikanen het gezag voeren. Bij gebruik zal de gedoodverfde tegenstander, niet de VS maar Duitsland vergelden.

In onderstaand recent interview dat BILD-redacteur Paul Ronzheimer met de Amerikaanse journalist Tucker Carlson had, vraagt Carlson zich dan ook af waarom de Duitsers dat accepteren: *“Je hebt geen zelfrespect als land als je buitenlandse troepen op je bodem toestaat.”*

Ronzheimer weet zich geen raad met deze vraag. Zijn land accepteert het al 80 jaar. Na enig denken meent Ronzheimer dat de Duitsers blij zijn met de Amerikanen, Carlson nog verder in een staat van uiterste verbazing brengend. Als Carlson vraagt waarom dan, komt het voorgeschreven Duitse antwoord: ter bescherming tegen de Russen. En Ronzheimer lijkt het echt te geloven dat het Rusland van Poetin uit is op de verovering van Europa. Als plaatsvervangend hoofd-redacteur van BILD is een ander antwoord onmogelijk.

Duitsland, gelijk veel Europese landen, is ontdaan van het recht om te zeggen wat je denkt. In Ronzheimer zie je een worstelende, gekwelde en onderdrukte ziel. Pijnlijkster wordt het als Carlson stelt dat er geen vrijheid van meningsuiting is in Duitsland, verwijzend naar de pogingen om de rechtste partij AfD te verbieden. Carlson: *“Europa’s leiderschap is zwak, en doen dingen die niet in het belang zijn van hun land”*, waarbij hij de massa-immigratie noemt: *“die immigratie vernietigt jullie land, jullie cultuur, wat jullie hebben opgebouwd.”*

Volgens Carlson wordt de frustratie van de Duitsers over de snelle achteruitgang van het land op Rusland en Poetin geprojecteerd. *“Maar niet Poetin, maar jullie eigen leiders zijn verantwoordelijk voor de afbraak van jullie land”*. Vooral Angela Merkel, de kanselier van *“Wir schaffen das”*, moet het bij Carlson ontgelden: *“zij is een crimineel”*.

“Als je (als leider) denkt dat de oplossing voor je talrijke en groeiende problemen een oorlog met Rusland is, dan ben je een absurd mens”.

Zelfs deze redacteur van een groot medium als BILD durft nog steeds niet te zeggen dat de Amerikanen de Nordstream hebben opgeblazen: *“de grootste industriële aanslag uit de geschiedenis”*, aldus Carlson. *“Wij hebben het gedaan”*, probeert Carlson nog, maar de Duitse ziel kan die gedachte niet verdragen.

Het werd voor de Duitse redacteur een ontluisterend gesprek.

Komt er nu oorlog?

Stilaan begint dit voor steeds meer mensen een prangende vraag te worden: gaan we nu echt naar een oorlog toe? Een vraag die al enkele generaties op dit Europese continent zich niet hoefden te stellen. Sinds de val van de Sovjet-Unie is Europa nog nooit bedreigd geweest met een oorlog, of het moet de mede door het Westen aangezette oorlog in het voormalige Joegoslavië zijn geweest.

Nu lijkt iedereen met enige bekendheid in politiek, wetenschap en cultuur zich te moeten uitspreken voor een ‘onvermijdelijke oorlog’ en wel met Rusland. Na een periode waarin iedereen de stuipen op het lijf werd gejaagd met een virus en landen als een militair protectoraat, volgens de regels van de NAVO zoals later bleek, werden geknecht, volgde de klimaatcult. Knalrode weerkaartjes bij 23 graden, natuurrampen als uitzonderlijk presenteren, gezondheidsproblemen aan klimaat verbinden, voorspellingen over droogte, overvloedige regen, hitte dan weer afkoeling. De kijker, lezer en luisteraar van de media werd horendol gemaakt en als een halve idioot toegesproken met onzinverhalen.

Nu dan is Poetin weer waar we bang voor moeten zijn. Maar valt op wat er bij al die onderwerpen gebeurt? Historische bedragen worden door de EU van de burgers geroofd: Coronahulpfonds van €750 miljard (amper wat aan gezondheid besteed), Timmerman’s Green Deal van €1000 miljard en nu voor militarisering van Europa €800 miljard. In vijf jaar tijd is de Europese bevolking van €2550 miljard beroofd. En dan laten we de tientallen miljarden voor de opvang van honderdduizenden immigranten in Nederland maar even weg.

Een oorlog, de oorlog met Rusland, die wij inmiddels al lang voeren, is lucratief voor de ongekozen corrupte klik in Brussel, de banken, de investeerders als BlackRock en de wapenindustrie. Bovendien leidt de onnodige angst af van het omvallende systeem, financieel en politiek. Wij moeten een herstart maken, maar

dat kan alleen in een periode van verwarring en chaos.

Een echte oorlog buiten Oekraïne met Rusland is vooralsnog onwaarschijnlijk, al kan met alle mallotige uitspraken van de politieke klasse, versterkt door haar ten dienste staande media, wel leiden tot een vergissingsactie die de vonk kan zijn voor een pan-Europese oorlog.

Kunnen burgers een oorlog voorkómen? Enigszins. Door niet de valse verhalen van de boven geciteerde politieke avonturiers in uw eigen kring na te praten. Pleit voor vrede, vermijd het verspreiden van oorlogstaal, Russenhaat, en angst. Misschien wist u het nog niet, maar de Russen willen ook maar één ding: in vrede leven, brood op de plank en lekker een keer op vakantie. Het lijken net mensen.